ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2020/654

ze dne 13. května 2020

týkající se vnitrostátních předpisů pro malá a střední spalovací zařízení, oznámených Německem

(oznámeno pod číslem C(2020) 2986)

(Pouze německé znění je závazné)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 114 odst. 6 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

I. SKUTEČNOSTI A POSTUP

(1) Dopisem ze dne 29. listopadu 2019 oznámilo Německo Komisi podle čl. 114 odst. 4 Smlouvy o fungování EU (SFEU) své přání ponechat v platnosti některé vnitrostátní předpisy pro kotle na tuhá paliva v souladu s německým předpisem pro malá a střední spalovací zařízení (*Verordnung über kleine und mittlere Feuerungsanlagen*) ze dne 26. ledna 2010 ([1]) (dále jen „1. BImSchV"). Německo považuje za nezbytné ponechat uvedené vnitrostátní předpisy v platnosti i po vstupu nařízení Komise (EU) 2015/1189 ([2]) v platnost, a to z důvodů ochrany lidského zdraví a životního prostředí.

1. *PRÁVNÍ PŘEDPISY UNIE*

1.1. USTANOVENÍ ČL. 114 ODST. 4 A 6 SMLOUVY O FUNGOVÁNÍ EU

(2) V čl. 114 odst. 4 SFEU se stanoví, že „pokládá-li členský stát poté, co Evropský parlament a Rada, Rada nebo Komise přijaly harmonizační opatření, za nezbytné ponechat si vlastní vnitrostátní předpisy ze závažných důvodů uvedených v článku 36 nebo vnitrostátní předpisy týkající se ochrany životního nebo pracovního prostředí, oznámí je Komisi spolu s důvody pro jejich ponechání".

(3) V souladu s čl. 114 odst. 6 SFEU Komise do šesti měsíců po oznámení podle čl. 114 odst. 4 dotyčné vnitrostátní právní předpisy schválí nebo zamítne poté, co prověří, zda neslouží jako prostředek svévolné diskriminace nebo zastřeného omezování obchodu mezi členskými státy a nenarušují fungování vnitřního trhu.

1.2. SMĚRNICE 2009/125/ES O POŽADAVCÍCH NA EKODESIGN VÝROBKŮ SPOJENÝCH SE SPOTŘEBOU ENERGIE

(4) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ([3]) upravuje určování požadavků, jež musí splnit výrobky spojené se spotřebou energie, na něž se vztahují prováděcí opatření, aby mohly být uvedeny na trh nebo do provozu. Uvedená směrnice přispívá k udržitelnému rozvoji zvýšením energetické účinnosti a úrovně ochrany životního prostředí.

([1]) https://www.gesetze-im-internet.de/bimschv_1_2010/BJNR003800010.html

([2]) Nařízení Komise (EU) 2015/1189 ze dne 28. dubna 2015, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES, pokud jde o požadavky na ekodesign kotlů na tuhá paliva (Úř. věst. L 193, 21.7.2015, s. 100).

([3]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ze dne 21. října 2009 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie (Úř. věst. L 285, 31.10.2009, s. 10).

(5) Ustanovení čl. 6 odst. 1 směrnice 2009/125/ES: „Členské státy na svém území nezakážou, neomezí ani neztíží uvádění na trh nebo do provozu výrobku, který vyhovuje všem příslušným ustanovením použitelného prováděcího opatření a který nese označení CE v souladu s článkem 5, z důvodu požadavků na ekodesign týkajících se parametrů ekodesignu uvedených v části 1 přílohy I, na něž se vztahuje použitelné prováděcí opatření."

(6) Ustanovení čl. 6 odst. 2 směrnice 2009/125/ES: „Členské státy na svém území nezakážou, neomezí ani neztíží uvádění na trh nebo do provozu výrobku, který nese označení CE v souladu s článkem 5, z důvodu požadavků na ekodesign týkajících se parametrů ekodesignu uvedených v části 1 přílohy I, u kterých použitelné prováděcí opatření stanoví, že není nutný žádný požadavek na ekodesign."

(7) Ve smyslu směrnice 2009/125/ES se „požadavkem na ekodesign" rozumí požadavek na výrobek nebo na jeho návrh, který má zlepšit vliv tohoto výrobku na životní prostředí, nebo požadavek na poskytování informací o environmentálních aspektech výrobku.

(8) Podle článku 15 směrnice 2009/125/ES mají prováděcí opatření stanovit požadavky na ekodesign v souladu s přílohou I („Způsob určení obecných požadavků na ekodesign") a přílohou II („Způsob určování zvláštních požadavků na ekodesign").

(9) Obecné požadavky na ekodesign jsou zaměřeny na zlepšení vlivu výrobku na životní prostředí a orientují se na významné environmentální aspekty výrobku bez stanovení mezních hodnot. Zvláštní požadavky na ekodesign jsou zaměřeny na zlepšení vybraného environmentálního aspektu výrobku. Mohou být ve formě požadavku na snížení spotřeby daného zdroje, například limit spotřeby zdroje v různých fázích životního cyklu výrobku.

1.3. NAŘÍZENÍ (EU) 2015/1189, POKUD JDE O POŽADAVKY NA EKODESIGN KOTLŮ NA TUHÁ PALIVA

(10) Nařízení (EU) 2015/1189 se přijímá v rámci směrnice 2009/125/ES. Komise v souladu s postupem stanoveným ve směrnici 2009/125/ES provedla přípravnou studii, která analyzovala technické, environmentální a hospodářské aspekty kotlů na tuhá paliva, které se obvykle používají v domácnostech a pro komerční účely. Výsledky studie, na níž společně pracovaly zúčastněné a zainteresované strany z Unie a třetích zemí, byly zveřejněny.

(11) Environmentální aspekty kotlů na tuhá paliva, které byly označeny za významné pro účely nařízení (EU) 2015/1189, jsou spotřeba energie ve fázi používání a emise částic (prach), organických plynných sloučenin, oxidu uhelnatého a oxidů dusíku ve fázi používání.

(12) Příloha II nařízení (EU) 2015/1189 proto stanoví zvláštní požadavky na ekodesign použitelné na kotle na tuhá paliva od 1. ledna 2020, a zejména stanoví, že sezónní emise částic z vytápění vnitřních prostorů nesmí být vyšší než 40 mg/m³ u kotlů s automatickým přikládáním a vyšší než 60 mg/m³ u kotlů s ručním přikládáním. Uvedené požadavky mají být splněny pro preferenční palivo i pro jakékoli jiné vhodné palivo pro kotel na tuhá paliva.

(13) Metodika měření a výpočtů je stanovena v příloze III nařízení (EU) 2015/1189.

2. *OZNÁMENÉ VNITROSTÁTNÍ PŘEDPISY*

(14) Vnitrostátní předpisy oznámené Německem představují níže uvedené předpisy 1. BImSchV:

a) § 5 bod 1, jenž stanoví mezní hodnoty emisí a metodiku měření částic („první předpis"). Uvedené hodnoty a metodika se liší od hodnot a metodiky použitelných od 1. ledna 2020 na základě nařízení (EU) 2015/1189;

b) § 4 bod 1, ve spojení s § 3, jenž obsahuje taxativní seznam paliv, která se smějí používat ve spalovacích zařízeních („druhý předpis"). Nařízení (EU) 2015/1189 takový taxativní seznam neobsahuje;

c) Podle § 5 bodu 4 musí být kotle na tuhá paliva vybaveny zásobníky teplé vody („třetí předpis"). Nařízení (EU) 2015/1189 takový požadavek neobsahuje;

d) § 14 a § 15 bod 1, týkající se kontroly nových a výrazně upravených spalovacích zařízení („čtvrtý předpis"). Nařízení (EU) 2015/1189 ukládá požadavky týkající se kotlů na tuhá paliva v okamžiku jejich uvedení na trh a neobsahuje ustanovení o další kontrole.

3. *POSTUP*

(15) Dopisem ze dne 29. listopadu 2019 oznámilo Německo Komisi úmysl zachovat vlastní vnitrostátní předpisy pro kotle na tuhá paliva podle 1. BImSchV.

(16) Dopisem ze dne 10. ledna 2020 Komise potvrdila, že oznámení obdržela a že šestiměsíční lhůta pro jeho přezkoumání podle čl. 114 odst. 6 SFEU započala dnem 30. listopadu 2019, tj. dnem následujícím po dni obdržení oznámení.

(17) Komise zveřejnila sdělení o uvedeném oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie* ([4]), aby byly ostatní zúčastněné strany informovány o vnitrostátních předpisech Německa, jakož i o důvodech, na kterých je žádost založena. Dopisem ze dne 6. února 2020 Komise o oznámení informovala ostatní členské státy a státy EHP a dala jim a dalším příslušným subjektům možnost, aby ve lhůtě 30 dnů předložily své připomínky. Komise obdržela připomínky od České republiky a Kypru a dále společný dopis od organizací Deutsche Umwelthilfe e.V., ClientEarth, Air Pollution & Climate Secretariat, European Environmental Bureau, Green Transition Denmark a ECOS.

(18) Kypr se nestaví proti žádosti Německa o zachování přísnějších vnitrostátních předpisů a má za to, že důvody uvedené Německem jsou konkrétní a dobře doložené. Kypr se rovněž domnívá, že zamítnutí žádosti Německa by v konečném důsledku vedlo ke zhoršení kvality ovzduší.

(19) Česká republika vnímá oznámení Německa o tom, že si zachová své vnitrostátní předpisy odchylující se od požadavků na ekodesign kotlů na tuhá paliva, pozitivně a podporuje je.

(20) Organizace uvedené v 17. bodě odůvodnění ve svém společném dopise označily žádost německé vlády za nezbytnou a přiměřenou za účelem ochrany lidského zdraví a životního prostředí.

(21) Dopisem ze dne 18. února 2020 si Komise od Německa vyžádala doplňující informace. Tyto informace Komise obdržela v dopise ze dne 4. března 2020.

II. **POSOUZENÍ**

1. *PŘÍPUSTNOST*

(22) Podle čl. 114 odst. 4 a 6 SFEU si může členský stát po přijetí harmonizačního opatření ponechat vlastní přísnější vnitrostátní předpisy ze závažných důvodů uvedených v článku 36 SFEU nebo vnitrostátní předpisy týkající se ochrany životního nebo pracovního prostředí, pokud uvedené vnitrostátní předpisy oznámí Komisi a Komise tato opatření schválí.

(23) Komise zastává názor, že čl. 114 odst. 4 a 6 SFEU lze použít pouze v případě, že se vnitrostátní předpisy odchylují od zvláštních ustanovení harmonizačního opatření. Pokud se proto předpisy oznámené podle čl. 114 odst. 4 netýkají požadavků, na něž se vztahuje harmonizační opatření, jejich oznámení má být prohlášeno za nepřípustné.

(24) Na základě uvedených předpokladů je níže popsána přípustnost každého ze čtyř německých předpisů.

1.1. PRVNÍ PŘEDPIS: PRAHOVÁ HODNOTA PRO EMISE PEVNÝCH ČÁSTIC

(25) Nařízení (EU) 2015/1189 stanoví zvláštní požadavky na ekodesign pro různé parametry kotlů na tuhá paliva, mimo jiné pro emise částic.

(26) Německé předpisy týkající se emisí částic, jež byly oznámeny Komisi, představují požadavky na výrobek a jejich cílem je zlepšení jeho vlivu na životní prostředí, jež je kvantifikované a měřitelné. Představují proto zvláštní požadavky na ekodesign ve smyslu směrnice 2009/125/ES.

([4]) Úř. věst. C 42, 7.2.2020, s. 2.

(27) Zatímco podle 1. BImSchV se emise částic z kotlů na tuhá paliva měří do čtyř týdnů od instalace, posuzování shody podle nařízení (EU) 2015/1189 se má provádět pomocí systému interní kontroly návrhu stanoveného v příloze IV směrnice 2009/125/ES nebo systému řízení stanoveného v příloze V uvedené směrnice. Za porovnatelných, avšak nikoli zcela rovnocenných okolností, tak § 5 1. BImSchV stanoví mezní hodnotu emisí ve výši 27,5 mg/m³ při 10 % obsahu kyslíku, zatímco nařízení (EU) 2015/1189 stanoví mezní hodnoty 40 mg/m³ u kotlů na tuhá paliva s automatickým přikládáním a 60 mg/m³ u kotlů s ručním přikládáním.

(28) Německé předpisy týkající se emisí částic jsou tudíž přísnější, a odchylují se tím od ustanovení nařízení (EU) 2015/1189.

(29) V souladu s čl. 114 odst. 4 SFEU Německo oznámení doplnilo popisem důvodu souvisejícího s lidským zdravím, jenž je závažným důvodem uvedeným v článku 36 SFEU a souvisí s ochranou životního prostředí. Popis doplňuje rovněž posouzení dopadu na obchod.

(30) Komise se proto domnívá, že žádost Německa, jejímž cílem je získat schválení k ponechání vnitrostátních předpisů týkajících se emisí částic, je přípustná podle čl. 114 odst. 4 SFEU.

1.2. DRUHÝ PŘEDPIS: POUŽITELNÁ PALIVA

(31) § 3 1. BImSchV obsahuje restriktivní seznam paliv, jež lze ve spalovacích zařízeních používat.

(32) Jelikož se uvedený předpis týká spotřeby energie a jiných zdrojů během používání kotlů na tuhá paliva a předpokládaných emisí do ovzduší, vody nebo půdy, představují německé předpisy týkající se použitelných paliv požadavky na ekodesign ve smyslu směrnice 2009/125/ES.

(33) Ustanovení čl. 6 odst. 2 směrnice 2009/125/ES: „Členské státy na svém území nezakážou, neomezí ani neztíží uvádění na trh nebo do provozu výrobku, který nese označení CE v souladu s článkem 5, z důvodu požadavků na ekodesign týkajících se parametrů ekodesignu uvedených v části 1 přílohy I, u kterých použitelné prováděcí opatření stanoví, že není nutný žádný požadavek na ekodesign."

(34) Nařízení (EU) 2015/1189 nestanoví požadavky na ekodesign týkající se použitelných paliv pro kotle na tuhá paliva. Přípravná studie provedená za účelem shromáždění informací s ohledem na přijetí prováděcího opatření sice dospěla k závěru, že „další požadavky týkající se parametrů ekodesignu pro výrobky uvedené v příloze I části 1 směrnice 2009/125/ES nejsou v případě kotlů na tuhá paliva potřebné" ([5]), avšak nařízení (EU) 2015/1189 nestanoví, že požadavky na ekodesign týkající se použitelných paliv nejsou potřebné ([6]).

(35) Použitelná paliva proto podle nařízení (EU) 2015/1189 nepředstavují harmonizovaný požadavek na ekodesign.

(36) Komise se proto domnívá, že žádost Německa, jejímž cílem je získat schválení k ponechání vnitrostátních předpisů týkajících se použitelných paliv, není podle čl. 114 odst. 4 SFEU přípustná.

1.3. TŘETÍ PŘEDPIS: ZÁSOBNÍKY TEPLÉ VODY

(37) Povinnosti týkající se instalace zásobníků teplé vody společně s kotly na tuhá paliva, stanovené v § 5 bodě 4 1. BImSchV, se netýkají návrhu výrobku, požadavku na poskytování informací ani požadavku na výrobce. Nepředstavují proto požadavky na ekodesign ve smyslu směrnice 2009/125/ES.

(38) Komise se proto domnívá, že žádost Německa, jejímž cílem je získat schválení k ponechání vnitrostátních předpisů týkajících se zásobníků teplé vody, není podle čl. 114 odst. 4 SFEU s odkazem na směrnici 2009/125/ES přípustná.

([5]) 5. bod odůvodnění nařízení (EU) 2015/1189.

([6]) Naproti tomu například nařízení Komise (EU) č. 547/2012 ze dne 25. června 2012, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES, pokud jde o požadavky na ekodesign vodních čerpadel (Úř. věst. L 165, 26.6.2012, s. 28), ve svém článku 3 stanoví, že „u jiných parametrů ekodesignu uvedených v příloze I části 1 směrnice 2009/125/ES nejsou třeba žádné požadavky na ekodesign."

1.4. ČTVRTÝ PŘEDPIS: KONTROLA

(39) Ověřování správného fungování spalovacích zařízení kominíkem, stanovené v §§ 14 a 15 1. BImSchV, nepředstavuje parametr ekodesignu, požadavek na poskytování informací ani požadavek na výrobce. Nepředstavuje proto požadavek na ekodesign ve smyslu směrnice 2009/125/ES.

(40) Komise se proto domnívá, že žádost Německa, jejímž cílem je získat schválení k ponechání vnitrostátních předpisů týkajících se ověřování správného fungování spalovacích zařízení kominíkem, není podle čl. 114 odst. 4 SFEU s odkazem na směrnici 2009/125/ES přípustná.

2. *POSOUZENÍ OPODSTATNĚNOSTI*

(41) Ustanovení čl. 114 odst. 4 SFEU stanoví, že pokládá-li členský stát po přijetí harmonizačního opatření za nezbytné ponechat si vlastní vnitrostátní předpisy ze závažných důvodů uvedených v článku 36 nebo vnitrostátní předpisy týkající se ochrany životního nebo pracovního prostředí, oznámí je Komisi spolu s důvody pro jejich ponechání.

(42) Soudní dvůr Evropské unie v této souvislosti rozhodl, že „členský stát smí žádost o zachování svých již existujících vnitrostátních předpisů založit na posouzení rizika pro veřejné zdraví, jež se liší od posouzení přijatého zákonodárcem Společenství v době, kdy přijal harmonizační opatření, od něhož se dotyčné vnitrostátní předpisy odchylují. Za tímto účelem přísluší dožadujícímu členskému státu, aby prokázal, že uvedené vnitrostátní předpisy zajišťují úroveň ochrany zdraví, jež je vyšší než úroveň dosažená harmonizačním opatřením Společenství, a že nepřekračují meze toho, co je k dosažení uvedeného cíle nezbytné.“ ([7])

(43) Kromě toho podle čl. 114 odst. 6 prvního pododostavce SFEU „Komise do šesti měsíců po oznámení podle odstavců 4 a 5 dotyčné vnitrostátní právní předpisy schválí nebo zamítne poté, co prověří, zda neslouží jako prostředek svévolné diskriminace nebo zastřeného omezování obchodu mezi členskými státy a nenarušují fungování vnitřního trhu.“

(44) Komise proto musí posoudit, zda jsou vnitrostátní předpisy odůvodněny závažnými důvody uvedenými v článku 36 SFEU nebo se týkají ochrany životního nebo pracovního prostředí a zda nepřesahují to, co je nezbytné k dosažení sledovaného legitimního cíle.

(45) Je třeba poznamenat, že s ohledem na časový rámec stanovený čl. 114 odst. 6 SFEU musí Komise při posuzování toho, zda jsou vnitrostátní předpisy oznámené podle čl. 114 odst. 4 SFEU odůvodněné, brát za základ odůvodnění uvedené oznamujícím členským státem. Důkazní břemeno nese žádající členský stát, který zamýšlí ponechat v platnosti svá vnitrostátní opatření.

2.1. STANOVISKO NĚMECKA

(46) Německo se domnívá, že stávající vnitrostátní předpisy jsou přísnější než ustanovení nařízení (EU) 2015/1189 a jejich zachování je opodstatněno závažnými důvody ve smyslu článku 36 SFEU, zejména ochranou lidského zdraví, a dále i ochranou životního prostředí.

(47) Německo poukazuje na to, že snížení míry ambice požadavků stanovených v 1. BImSchV by ohrozilo kvalitu ovzduší v Německu, a bylo by tak v rozporu s cílem nařízení (EU) 2015/1189, jímž je zlepšení vlivu kotlů na tuhá paliva na životní prostředí.

(48) Německo uvádí, že zhoršení kvality ovzduší by bylo v rozporu s povinností vyplývající z článku 12 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ([8]), která požaduje udržení úrovně částic pod mezními hodnotami a úsilí o zachování co nejlepší kvality vnějšího ovzduší, která je v souladu s udržitelným rozvojem Dále Německo uvádí, že zhoršení kvality ovzduší by bylo v rozporu s povinností nepřekročit mezní hodnoty pro ochranu lidského zdraví, vyplývající z článku 13 uvedené směrnice.

([7]) Věc Dánské království v. Komise Evropských společenství, C-3/00, EU:C:2003:167, bod 64.

([8]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu (Úř. věst. L 152, 11.6.2008, s. 1).

(49) Německo rovněž zdůrazňuje, že uplatňování mezních hodnot emisí částic podle nařízení (EU) 2015/1189 by ohrozilo jeho schopnost plnit povinnosti podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2284 ([9]).

(50) Německo se domnívá, že stávající úroveň ochrany zdraví a života lidí ve smyslu článku 36 SFEU a životního prostředí (čl. 114 odst. 4 SFEU) by nemohla být v Německu zachována, pokud by uplatňovalo požadavky nařízení (EU) 2015/1189.

2.2. POSOUZENÍ STANOVISKA NĚMECKA

2.2.1. *Odůvodnění na základě závažných důvodů uvedených v článku 36 Smlouvy o fungování EU nebo na základě ochrany životního prostředí*

(51) Pokud jde o hodnocení rizik pro zdraví a životní prostředí spojených s emisemi částic, Německo se od Komise neliší.

(52) Pracovní skupina Mezinárodní agentury pro výzkum rakoviny (specializovaná agentura Světové zdravotnické organizace, WHO) jednomyslně klasifikovala znečištění vnějšího ovzduší a částice ze znečištění vnějšího ovzduší jako karcinogenní pro lidi, a to na základě dostatečných důkazů o karcinogenitě u lidí a experimentálních zvířat a silných mechanistických důkazů ([10]).

(53) Ve své zprávě o kvalitě ovzduší v Evropě z roku 2019 ([11]) uvádí Evropská agentura pro životní prostředí (EEA), že v roce 2016 došlo v EU-28 k 374 000 případům předčasného úmrtí, jež jsou přičitatelné jemným částicím ($PM_{2,5}$). Agentura EEA odhaduje, že v samotném Německu bylo v tomtéž referenčním roce jemným částicím $PM_{2,5}$ přičitatelných 59 600 předčasných úmrtí.

(54) Zákonodárce EU kromě toho uznal, že „nebyla dosud určena prahová hodnota, pod níž by $PM_{2,5}$ nepředstavovaly riziko. Proto by tato znečišťující látka neměla být regulována stejným způsobem jako jiné látky znečišťující ovzduší. Přístup by měl být zaměřen na celkové snížení koncentrací v městském prostředí s cílem zajistit, aby zlepšení kvality ovzduší bylo přínosem pro velkou část obyvatelstva.“ ([12])

(55) Rizika emisí částic pro zdraví a život lidí jsou tudíž významná.

(56) Německý předpis přímo souvisí s cílem snížit emise částic, jelikož stanoví mezní hodnoty emisí pro částice, platné pro kotle na tuhá paliva.

(57) Komise má tedy v souladu s čl. 114 odst. 6 SFEU dotyčné vnitrostátní právní předpisy schválit nebo zamítnout poté, co prověří, zda neslouží jako prostředek svévolné diskriminace nebo zastřeného omezování obchodu mezi členskými státy a nenarušují fungování vnitřního trhu.

2.2.2. *Vyloučení svévolné diskriminace, zastřeného omezování obchodu mezi členskými státy nebo narušování fungování vnitřního trhu*

2.2.2.1 **Vyloučení svévolné diskriminace**

(58) Podle čl. 114 odst. 6 Smlouvy o fungování EU musí Komise prověřit, zda zamýšlená opatření neslouží jako prostředek svévolné diskriminace. Podle judikatury Soudního dvora ([13]) je pro vyloučení diskriminace třeba, aby se srovnatelnými situacemi nebylo zacházeno odlišně a s odlišnými situacemi stejně.

(59) Německé vnitrostátní předpisy se vztahují jak na domácí výrobky, tak na výrobky vyrobené v jiných členských státech. Vzhledem k neexistenci důkazů nasvědčujících opaku dochází Komise k závěru, že předmětné vnitrostátní předpisy neslouží jako prostředek svévolné diskriminace.

([9]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2284 ze dne 14. prosince 2016 o snížení národních emisí některých látek znečišťujících ovzduší, o změně směrnice 2003/35/ES a o zrušení směrnice 2001/81/ES (Úř. věst. L 344, 17.12.2016, s. 1).

([10]) Monografie IARC o hodnocení karcinogenních rizik pro člověka, svazek 109. Znečištění vnějšího ovzduší. Lyon: Mezinárodní agentura pro výzkum rakoviny.

([11]) https://www.eea.europa.eu/publications/air-quality-in-europe-2019

([12]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu (Úř. věst. L 152, 11.6.2008, s. 1), 11. bod odůvodnění.

([13]) Věc Pillbox 38 (UK) Ltd proti Secretary of State for Health, C-477/14, EU:C:2016:324, bod 35.

2.2.2.2 **Vyloučení zastřeného omezování obchodu**

(60) Vnitrostátní opatření, která omezují používání výrobků, které jsou v souladu s harmonizačním opatřením Unie, představují překážku obchodu, pokud výrobky, které jsou zákonně uváděny na trh a používány v ostatních státech Unie, nesmějí být v důsledku dotyčných vnitrostátních požadavků v praxi uváděny na trh v dotčeném členském státě. Podmínky stanovené v čl. 114 odst. 6 SFEU mají zabránit uplatňování omezení na základě kritérií stanovených v odstavcích 4 a 5 uvedeného článku z nevhodných důvodů, které ve skutečnosti představují hospodářská opatření sloužící k omezení dovozu výrobků z jiných členských států, a tedy prostředek nepřímé ochrany vnitrostátní produkce.

(61) Vzhledem k tomu, že německá pravidla stanoví přísnější požadavky na emisní limity pro částice než nařízení (EU) 2015/1189 též hospodářským subjektům usazeným v jiných členských státech v jinak harmonizované oblasti, mohou představovat zastřené omezování obchodu nebo narušování fungování vnitřního trhu. Komise se domnívá ([14]), že čl. 114 odst. 6 SFEU je třeba vykládat v tom smyslu, že nesmějí být schváleny pouze vnitrostátní předpisy představující nepřiměřené narušení vnitřního trhu.

(62) Německo v této souvislosti předložilo údaje, které ukazují, že i přes existenci jeho stávajících právních předpisů dochází k dovozu kotlů na tuhá paliva z jiných členských států. Tyto údaje se týkají instalací kotlů na tuhá paliva, na něž německá vláda poskytuje subvence v rámci programu pobídek pro energie z obnovitelných zdrojů. Vyplývá z nich, že během období let 2014 až 2018 představovaly kotle na tuhá paliva z biomasy od německých výrobců 26 % až 28 % subvencovaných kotlů, zatímco u ostatních výrobců z Unie to bylo 70 % až 72 %.

(63) Vzhledem k neexistenci důkazů nasvědčujících tomu, že vnitrostátní předpisy ve skutečnosti představují opatření k ochraně vnitrostátní produkce, může Komise učinit závěr, že neslouží jako prostředek zastřeného omezování obchodu mezi členskými státy.

2.2.2.3 **Vyloučení narušování fungování vnitřního trhu**

(64) Tato podmínka nesmí být vykládána tak, že brání schválení jakéhokoli vnitrostátního opatření, které může narušit vytvoření vnitřního trhu. Jakékoli vnitrostátní opatření odchylující se od harmonizačního opatření usilujícího o vytvoření a fungování vnitřního trhu bude totiž v podstatě představovat opatření, které pravděpodobně bude mít vliv na vnitřní trh. V zájmu zachování předmětu a účelu postupu stanoveného v článku 114 SFEU se proto Komise domnívá, že pojetí narušování fungování vnitřního trhu musí být v souvislosti s čl. 114 odst. 6 SFEU chápáno jako účinek nepřiměřený sledovanému cíli. To znamená, že dané opatření by nemělo překračovat rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle.

(65) Zachování prvního oznámeného předpisu jakožto vnitrostátního opatření, které se odchyluje od harmonizačního opatření, pravděpodobně vnitřní trh ovlivní.

(66) V důsledku uplatňování nařízení (EU) 2015/1189 by se německý trh otevřel novým modelům kotlů na tuhá paliva s vyššími emisemi částic, zvýšila by se konkurence na tomto trhu, a potenciálně by se tak snížily průměrné náklady na instalaci. Nicméně podle údajů poskytnutých Německem se tyto průměrné náklady na německém trhu poté, co dotyčné vnitrostátní opatření v roce 2015 vstoupilo v platnost, významně nezvýšily.

(67) Na základě analýzy Německa by uplatňování prahových hodnot pro emise částic podle nařízení (EU) 2015/1189 namísto zachování prahových hodnot současných právních předpisů v Německu vedlo k celkovému ročnímu nárůstu emisí částic v objemu 1,3 kilotun. Přestože mají projekce omezenou míru jistoty, jakékoli zvýšení podílu kotlů na tuhá paliva s vyššími emisemi částic by vedlo k nárůstu celkových emisí částic a ke znečištění ovzduší.

([14]) Viz například rozhodnutí Komise (EU) 2018/702 ze dne 8. května 2018 o vnitrostátních předpisech oznámených Dánskem a týkajících se přidávání dusitanů do některých masných výrobků (Úř. věst. L 118, 14.5.2018, s. 7).

(68) Současné německé právní předpisy představují v posledních letech pro výrobce pobídku k investicím do kotlů na tuhá paliva s nižšími emisemi a nabízejí trh pro jejich výrobky s nejlepšími výkony. V tomto ohledu by uvolnění požadavků na emise zahájením uplatňování nařízení Komise (EU) 2015/1189 mohlo výrobce odradit od investic do výrobků s lepšími výkony.

(69) Vzhledem k přínosům pro zdraví díky snížení emisí částic, malému zjistitelnému dopadu na obchod na základě údajů poskytnutých Německem, ke skutečnosti, že neexistuje zjistitelná prahová hodnota, pod níž by částice $PM_{2,5}$ nepředstavovaly riziko, a přímé vazbě mezi daným opatřením a daným cílem, by zachování vnitrostátních předpisů nemělo být považováno za nepřiměřené ve vztahu ke sledovanému cíli. Nenarušují tudíž fungování vnitřního trhu ve smyslu čl. 114 odst. 6 SFEU.

(70) S ohledem na předchozí analýzu se Komise domnívá, že podmínka týkající se vyloučení narušení fungování vnitřního trhu je v souvislosti s tímto oznámením ze strany Německa splněna.

III. **ZÁVĚR**

(71) Z výše uvedených důvodů a s ohledem na připomínky obdržené od Německa a dalších relevantních subjektů je Komise toho názoru, že:

— oznámení týkající se poskytování použitelných paliv, zásobníků teplé vody a kontroly spalovacích zařízení nejsou podle čl. 114 odst. 4 SFEU přípustná,

— oznámení týkající se prahových hodnot pro emise částic má být schváleno,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Vnitrostátní předpisy týkající se prahových hodnot pro emise částic platných pro kotle na tuhá paliva, na něž se vztahuje nařízení Komise (EU) 2015/1189, jež jsou obsaženy v § 5 bodě 1 1. BImSchV, se schvalují.

Článek 2

Oznámení týkající se použitelných paliv, zásobníků teplé vody a ověřování správného fungování spalovacích zařízení kominíkem se zamítají jako nepřípustná.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Spolkové republice Německo.

V Bruselu dne 13. května 2020.

Za Komisi
Kadri SIMSON
členka Komise